

شماره چاپ ۱۰۲

شماره ثبت ۹۱

جمهوری اسلامی ایران
جمهوری اسلامی

دوره دهم - سال اول

تاریخ چاپ ۱۳۹۵/۵/۲

یک شوری

لایحه حفاظت از خاک

(در اجرای ماده «۱۴۱» آیین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی)

کمیسیون های ارجاعی

اصلی:

آموزش، تحقیقات و فناوری- اقتصادی -

بهداشت و درمان- صنایع و معادن- عمران-

فرعی:

فرهنگی- قضائی و حقوقی

معاونت قوانین

اداره کل تدوین قوانین

با اسمه تعلی

شماره ۵۳۱۰۷/۳۷۰۰۹

تاریخ ۱۳۹۵/۳/۳۱

معاونت امور مجلس رئیس جمهور

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۵/۳/۱۶ موافقت کرد:

در اجرای ماده (۱۴۱) قانون آیین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی
لوایح مندرج در فهرست پیوست که تأیید شده به مهر «دفتر هیأت دولت» است،
در دستور کار مجلس شورای اسلامی قرار گیرد.

اسحاق جهانگیری

معاون اول رئیس جمهور

شماره: ۵۰۵۱۸/۲۱۵۹۶

تاریخ: ۱۳۹۴/۲/۲۳

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه حفاظت از خاک که به پیشنهاد مشترک سازمان حفاظت محیط زیست و
وزارت جهاد کشاورزی در جلسه مورخ ۱۳۹۴/۱/۳۰ هیأت وزیران به تصویب رسیده
است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می شود.

حسن روحانی

رئیس جمهور

مقدمه (دلایل توجیهی):

با عنایت به اینکه مدیریت و بهره‌برداری از منابع خاک و جلوگیری از آلودگی و تخریب آن یکی از مهمترین چالش‌های حال و آینده کشورهای در حال توسعه بهویژه کشورهای واقع در منطقه خشک و نیمه‌خشک از جمله ایران شناخته می‌شود و یکی از دلایل مهم مدیریت غیرعلمی و سوءرفتار با خاک در کشور، نبود قانونی جامع و فراگیر است که بتواند فعالیت‌های کلیه آحاد جامعه، دستگاهها و نهادهای مرتبط را در جهت جلوگیری از تخریب و آلودگی و مدیریت بهینه خاک کشور هماهنگ نماید، بنابراین به منظور حفظ پایداری خاک و حفاظت کمی و کیفی، کاربری صحیح و بهره‌برداری بهینه از خاک و جلوگیری از تخریب و آلودگی آن و احياء، اصلاح و بهسازی خاکهای تخریب و آلوده شده، لایحه زیر برای طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود.

عنوان لایحه:

حفظ خاک

ماده ۱- اصطلاحات مندرج در این قانون، در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف- سازمان: سازمان حفاظت محیط زیست

ب- وزارت: وزارت جهاد کشاورزی

پ- خاک: پیکره‌ای طبیعی، متحول و پویا که حاصل مجموعه‌ای از واکنش‌های فیزیکی، شیمیایی و زیستی است و متأثر از آب، اقلیم و موجودات زنده در طی زمان بر روی پوسته زمین یا سنگ مادر به وجود می‌آید. این تعریف شامل خاک درجا و رسوبی نیز می‌شود.

ت- آلودگی خاک: پخش یا آمیختن یک یا چند ماده خارجی به خاک به میزان، مدت، شدت و وسعتی که کیفیت فیزیکی، شیمیایی یا زیستی آن را به نحوی تغییر دهد که برای انسان یا سایر موجودات زنده یا گیاهان و یا آثار و ابنيه زیان‌آور باشد. این تعریف آلودگی پوشش‌های آبرفتی و سنگی سطح زمین را نیز دربرمی‌گیرد.

ث- آلوده کننده: تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی که به هر نحو باعث آلودگی خاک شوند.

ج- کاربری خاک: نوع استفاده از خاک به عنوان بستری مناسب برای فعالیت‌های کشاورزی، منابع طبیعی، صنعتی، معدنی، خدماتی و امور زیربنایی

چ- تغیریب خاک: کاهش توان تولید زیستی یا اقتصادی خاک یا ترکیبی از هر دو که ناشی از فعالیت‌های انسانی و شیوه‌های مختلف بهره‌برداری از خاک، به تفکیک کاربری‌های مختلف تعیین می‌شود.

ح- فرسایش خاک: جدا شدن ذرات خاک از محل خود، جابه‌جایی، انتقال و ترسیب آن توسط عوامل طبیعی یا انسانی دیگر

- خ- حاصلخیزی خاک: استعداد خاک در زمینه تأمین مواد مورد نیاز برای تغذیه و فراهم نمودن شرایط مناسب رشد گیاهان
- د- پایداری خاک: وضعیتی که در آن توان تولیدی بالقوه و بالفعل خاک در مدت طولانی حفظ شود.
- ذ- حفاظت خاک: مجموعه اقداماتی که به منظور پیشگیری و کنترل آلودگی و تخریب و فرسایش خاک و تبعات آن انجام می‌شود و موجب تقویت پایداری منابع خاک یا سبب افزایش حاصلخیزی آن می‌شود.
- ر- پایش خاک: اندازه‌گیری پیوسته یا متناوب ویژگی‌های خاک
- ز- ارزیابی اثرات زیست‌محیطی: مطالعاتی که با هدف پیش‌بینی و شناسایی مجموعه آثار و پیامدهای زیست‌محیطی احتمالی در چرخه عمر یک طرح (پرتو) صورت می‌گیرد و در قالب گزارش‌های ارزیابی اجمالی و تفصیلی تدوین می‌شود.
- ژ- کود: هر ماده آلی یا معدنی با منشاء طبیعی یا مصنوعی که به خاک یا گیاه اضافه می‌شود تا یک یا چند عنصر ضروری برای رشد گیاه را تأمین کند.
- س- سوم دفع آفات نباتی: کلیه ترکیبات آلی و معدنی که به منظور کنترل آفات نباتی، انباری و خانگی به صورت جامد، مایع و گاز به کار برده می‌شود.

ش - مطالعات خاک‌شناسی: مطالعات پایه خاک‌شناسی که به بررسی عوامل مؤثر در تشکیل، رده‌بندی خاک و تهیه گزارش فنی و ترسیم حدود و مرز خاکها بر روی نقشه برای کاربری‌های موردنظر می‌پردازد.

ص - الگوی کشت: نظام کشاورزی با مزیت اقتصادی پایدار مبتنی بر سیاست‌های کلان کشور، دانش بومی کشاورزان و بهره‌گیری بهینه از ظرفیت‌های (پتانسیل‌های) منطقه‌ای با رعایت اصول اکوسیستم فعالیت موجودات زیست‌بوم (اکوفیزیولوژیک) و تولید محصولات کشاورزی در راستای حفظ محیط زیست

ض - مواد آلاینده: هر نوع مواد یا عوامل فیزیکی، شیمیایی و زیستی (بیولوژیکی) که باعث آلودگی خاک گردیده و یا به آلودگی آن بیفزاید.

ط - اصول فنی بهره‌برداری پایدار: اصولی که بهره‌برداری از منابع خاک را با توجه به ظرفیت قابل تحمل و توان بازدهی آن منطبق با اصول آمایش سرزمهین در راستای اهداف توسعه پایدار تدوین می‌کند.

ظ - خسارت: هرگونه ضرر و زیان مستقیم یا غیرمستقیم ناشی از آلودگی یا تخریب خاک

ماده ۲ - وزارت موظف است با همکاری سازمان و وزارت نیرو، راهبردها، سیاست‌ها و خط‌مشی‌های مدیریت، حفاظت و بهره‌برداری پایدار از منابع خاک کشور را به نحوی که متضمن ارتقای کیفی منابع مذکور باشد، تهیه و برای تصویب به هیأت‌وزیران ارائه کند.

ماده ۳- اختیارات وزارت در حوزه حفاظت از خاکهای کشاورزی، نافی وظایف و اختیارات سازمان در حفاظت از سایر انواع خاکها که به موجب سایر قوانین پیش‌بینی شده است، نمی‌باشد.

ماده ۴- معیارها و شاخص‌های آلودگی و تخریب خاک و اصول فنی بهره‌برداری پایدار حسب کاربری‌های مختلف منابع خاک در آیین نامه اجرائی این قانون مشخص می‌گردد.

تبصره- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور مکلف است با همکاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان و وزارت، نحوه محاسبه ارزش اقتصادی منابع خاک و هزینه‌ها و خسارات ناشی از آلودگی و تخریب خاک در اکوسیستم‌های مختلف در حسابهای ملی را تهیه و به تصویب هیأت‌وزیران برساند.

ماده ۵- دستگاههای اجرائی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مکلفند مطابق مقررات مالی دولت و در مبادله موافقنامه‌ها اعتبارات لازم جهت پیشگیری یا جبران خسارت ناشی از آلودگی و یا تخریب خاک را پیش‌بینی کنند.

ماده ۶- وزارت موظف است ظرف پنج سال برای خاکهای زراعی و بااغی، نقشه‌های خاک و طبقه‌بندی اراضی در مقیاس یک‌بیست و پنج هزارم یا دقیق‌تر را تهیه کند.

تبصره- آن دسته از اراضی موضوع این ماده که نقشه‌های مذکور برای آنها در مقیاس یادشده، تهیه شده است، از شمول این ماده مستثنی می‌باشند.

ماده ۷- به منظور کنترل کیفیت مطالعات خاکشناسی و جلوگیری از انجام مطالعات موازی و تکراری خاکشناسی، وزارت مكلف است با همکاری سازمان، وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، نیرو، صنعت، معدن و تجارت و سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور نسبت به انجام موارد زیر اقدام نماید:

الف- تهیه دستورالعمل تدوین مطالعات خاکشناسی و تناسب اراضی و ابلاغ آن

ب- ایجاد بانک ملی اطلاعات خاک کشور

پ- تهیه نقشه‌های پهنه‌بندی خاک کشور از نظر کانی‌شناسی زیست‌محیطی و زمین‌شناسی پزشکی و کشاورزی برای استفاده بهینه از منبع خاک در راستای بررسی ظرفیت (پتانسیل) بیماری‌زاوی خاک و تأمین امنیت غذایی و توسعه پایدار با در نظر گرفتن ساختار زمین‌شناسی و ژئوشیمیایی کشور

تبصره ۱- تمامی اشخاص مکلفند مطابق دستورالعمل ابلاغی وزارت عمل نموده و یک نسخه از نتایج مطالعات خود در این زمینه را به وزارت ارائه کنند.

تبصره ۲- هرگونه مطالعات خاکشناسی و تناسب اراضی برای کاربری‌های کشاورزی و منابع طبیعی توسط اشخاص حقوقی دولتی منوط به عدم وجود نتایج موردنظر مطالعات مذکور در مقیاس مربوط با تأیید وزارت می‌باشد. وزارت موظف است ظرف مدت یک‌ماه از زمان وصول نامه استعلام نسبت به ارائه پاسخ اقدام نماید و عدم پاسخ در مهلت مقرر موافقت تلقی می‌شود.

ماده ۸- وزارت موظف است نسبت به پایش کمی و کیفی منابع خاک کشور با اولویت اراضی زراعی و باغی، در مقاطع زمانی مناسب به صورت مستمر اقدام و تغییرات کمی و کیفی خاک را به صورت نقشه و آمار ارائه نماید.

ماده ۹- استفاده از انواع کود، آفتکش و سم صرفاً با رعایت معیارهای محیط‌زیستی و حدود مجاز کاربرد آنها که توسط وزارت با هماهنگی سازمان تدوین و اعلام می‌شود، مجاز است.

ماده ۱۰- وزارت موظف است مقررات ورود، تولید، بسته‌بندی، توزیع، فروش و مصرف انواع کودها، بهسازهای خاک و بهبوددهنده‌های رشد شیمیایی، آلی و زیستی را با همکاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، سازمان و سازمان ملی استاندارد ایران ظرف مدت شش ماه تهیه و به تصویب هیأت‌وزیران برساند.

تبصره ۱- فعالان در امور ورود، تولید، بسته‌بندی، توزیع و فروش عمدۀ انواع کودها، بهسازهای خاک و بهبوددهنده‌های رشد شیمیایی، آلی و زیستی، ملزم به رعایت مقررات موضوع این ماده می‌باشند. متخلفین از مقررات یادشده مکلفند موارد مذبور را مرجع یا تحت نظرارت مقامات مسؤول به هزینه خود معدوم نمایند.

تبصره ۲- در مورد سوم موضوع قانون حفظ نباتات - مصوب ۱۳۴۶-، دستورالعمل‌های زیست‌محیطی و سایر قوانین و مقررات مربوط ملک عمل می‌باشد.

ماده ۱۱- تمامی فعالان در زمینه تولید، واردات، ترکیب‌سازی (فرموله کردن)، بسته‌بندی، توزیع، فروش و مصرف کنندگان عمدۀ انواع کود و سموم دفع آفات نباتی موظفند دستورالعمل‌های خوداظهاری پایش محیط‌زیست سازمان را رعایت نمایند. تمامی دستگاه‌های ذی‌ربط موظفند لزوم رعایت دستورالعمل مذکور را در پروانه‌های بهره‌برداری و مجوزهای صادره موضوع این ماده درج نمایند.

ماده ۱۲- سازمان و وزارت حسب مورد موظفند به منظور مدیریت پایدار منابع خاک در موارد زیر اقدام کنند:

الف- ارتقای بهره‌گیری از مشارکت مردم در حفظ، احیاء، توسعه و بهره‌برداری از منابع خاک

ب- توسعه برنامه‌های آموزشی (عمومی و تخصصی) و ترویجی با رعایت قوانین و مقررات مربوط

پ- توسعه همکاری فنی، علمی و کارشناسی با سازمان‌ها و مراکز ذی‌ربط داخلی و خارجی

ماده ۱۳- سازمان مکلف است با همکاری وزارت و وزارت‌خانه‌های نیرو و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، حدود مجاز آلودگی خاک و آلاینده‌های ورودی به آن برای کاربری‌های مختلف اراضی و وقوع وضعیت اضطراری را ظرف مدت ششم‌ماه پس از تصویب این قانون تهیه و به تصویب هیأت‌وزیران برساند.

ماده ۱۴- وزارت و سازمان حسب مورد مکلفند با همکاری دستگاههای اجرائی ذیریط نسبت به تهیه طرح بازسازی در مناطق تخریب یافته و بهسازی مناطق آلوده شده ناشی از حوادث غیرمترقبه اقدام نمایند.

ماده ۱۵- بهره‌برداران واحدهای تولیدی، صنعتی و خدماتی که در مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی و شهرکها و نواحی صنعتی فعالیت می‌کنند، مکلف به رعایت مفاد این قانون می‌باشند.

تبصره ۱- مدیران سازمانهای مناطق آزاد تجاری - صنعتی موظفند در مواردی که آلودگی یا تخریب خاک از سوی سازمان به آنها اعلام می‌شود، آلودگی مربوط را در چهارچوب مفاد این قانون برطرف نموده و گزارش اقدامات خود در این خصوص را حسب مورد به سازمان یا وزارت ارسال کنند.

تبصره ۲- شرکتهای خدمات شهرکها و نواحی صنعتی موضوع ماده (۵) قانون نحوه واگذاری مالکیت و اداره امور شهرکهای صنعتی - مصوب ۱۳۸۷- همکاری لازم را حسب مورد با سازمان یا وزارت در اجرای مفاد این قانون به عمل می‌آورند.

ماده ۱۶- در صورت بروز آلودگی خاک، آلوده‌کننده مکلف است مراتب را در اسرع وقت به نزدیکترین اداره حفاظت محیط‌زیست گزارش نموده و سریعاً با هماهنگی و تأیید اداره مذکور، آلودگی خاک را تاریخی به حدود مجاز مربوط برطرف کند. مستنکف از ارائه گزارش آلودگی موضوع این بند یا ارائه‌کننده گزارش خلاف واقع، به جرمیه نقدی از پنج میلیون (۵/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا بیست میلیون (۲۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال محکوم می‌شود.

ماده ۱۷- سازمان و وزارت مکلفند حسب مورد نسبت به شناسایی آلوده کننده و تخریب کننده خاک مبادرت و به شرح زیر اقدام کنند:

الف - به آلوده کننده اخطار نموده که ظرف مدت معینی نسبت به رفع آلودگی و موجبات آن و همچنین رفع منشأ آلایندگی و جبران خسارت زیست محیطی مربوط اقدام کند.

ب - به تخریب کننده اخطار نموده که علاوه بر توقف فوری فعالیت منجر به تخریب، وضعیت خاک را بر اساس دستورالعمل های وزارت، بازسازی و نسبت به جبران خسارت موضوع این قانون اقدام کند. در صورت استنکاف تخریب کننده، به دستور یا تأیید وزیر جهاد کشاورزی نسبت به توقف فعالیت وی اقدام می نماید.

تبصره ۱- در صورتی که آلودگی ایجاد شده، محیط زیست و یا سلامت انسان را با وضعیت اضطراری مواجه نماید، سازمان بدون اخطار قبلی رأساً نسبت به توقف موقت فعالیت تمام یا قسمتی از واحد آلاینده که موجب آلایندگی می شود اقدام خواهد نمود. آلوده کننده موظف است بلافاصله به رفع آلودگی و پاکسازی محیط اقدام نماید.

تبصره ۲- ادامه فعالیت و یا بازگشایی واحدهای متوقف شده موضوع این ماده، بدون انجام تکالیف مقرر و حسب مورد کسب اجازه از سازمان یا وزارت ممنوع است و مخالف به جریمه نقدی تکرار کنندگان تخلف موضوع تبصره ماده (۱۸) محکوم می شود.

تبصره ۳- سازمان و وزارت مکلفند رونوشت اخطاریه‌های صادرشده را برای استاندار و فرماندار مربوط ارسال کنند.

ماده ۱۸- هر اقدامی که به دلیل عدم رعایت قوانین و مقررات مربوط، نقض اصول فنی بهره‌برداری پایدار و معیارها و شاخص‌های موضوع ماده (۴)، موجبات آلودگی و تخریب خاک را فراهم نماید، ممنوع است. در صورتی که آلودگی و تخریب خاک ناشی از تقصیر عمدی یا غیرعمدی باشد، مرتکب با توجه به شدت، وسعت، کیفیت، مدت و دفعات ارتکاب تخلف به جریمه نقدی از سی درصد (٪۳۰) تا سه برابر خسارت واردہ محکوم می‌شود.
تبصره- در صورت تکرار، مرتکب به جریمه نقدی معادل یک تا پنج برابر خسارت واردہ محکوم می‌شود.

ماده ۱۹- به منظور کاهش عوامل آلوده‌کننده تمامی واحدهای بزرگ تولیدی، صنعتی، عمرانی، خدماتی و زیربنایی موظفند در دوره‌های زمانی معین و نیز زمانی که عرفاً احتمال آلایندگی خاک وجود دارد، نسبت به نمونه‌برداری و اندازه‌گیری آلودگی خاک اقدام و نتیجه را در چهارچوب خوداظهاری به سازمان ارائه نمایند. مستنکفین از ارائه گزارش خوداظهاری موضوع این ماده به جریمه نقدی از پنج میلیون (۵/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا بیست میلیون (۲۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال محکوم می‌شوند.

تبصره- سازمان موظف است با همکاری دستگاههای ذیریط ضوابط تعیین واحدهای بزرگ موضوع این ماده، مقاطع زمانی و ضوابط اندازه‌گیری آلایندگی

و نحوه خوداظهاری را در قالب کاربرگ‌ها (فرم) و نمونه‌های مشخص برای تصویب به هیأت وزیران ارائه نماید.

ماده ۲۰- تخلیه و دفن مواد آلاینده (اعم از مایع و جامد) در خاک بدون رعایت مقررات مربوط که توسط سازمان با همکاری دستگاه‌های ذیریط تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید، ممنوع است. اشخاص حقیقی مختلف از این ماده با توجه به مقدار، شدت، مدت آلایندگی و وسعت خطر آن به جرم نقدی از ده میلیون (۱۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا دویست میلیون (۲۰۰/۰۰۰) ریال محکوم می‌شوند. چنانچه تخلیه و دفن مواد مذکور موجب آلایندگی شود، مرتکب به مجازات مقرر در ماده (۱۸) محکوم خواهد شد.

تبصره ۱- محلهای دفن مواد آلاینده، پیش از اجراء و در مرحله انجام مطالعات امکان‌سنگی و مکان‌یابی باید مورد ارزیابی اثرات زیست‌محیطی قرار گیرند.

تبصره ۲- تخلفاتی که مشمول قانون مدیریت پسماندها - مصوب ۱۳۸۳ - است از شمول این قانون مستثنی و تابع مقررات مربوط می‌باشد.

ماده ۲۱- چنانچه تخلفات موضوع این قانون توسط شخص حقوقی ارتکاب یابد، شخص حقوقی حسب مورد به دو تا پنج برابر جرمیه نقدی مربوط از محل دارایی خود محکوم می‌شود.

تبصره ۱- در صورت تکرار، شخص حقوقی علاوه بر پرداخت حداقل جرمیه نقدی مقرر در این ماده، با توجه به شرایط و اوضاع و احوال، میزان

درآمد و نتایج ناشی از ارتکاب تخلف، به یک یا چند مورد از موارد زیر محکوم می‌شود:

الف- انتشار حکم محکومیت به وسیله رسانه‌ها

ب- ممنوعیت از اصدار برخی اسناد تجاری حداکثر برای مدت پنج سال

پ- ممنوعیت از دعوت برای افزایش سرمایه برای پنج سال یا دائم

ت- لغو کارت بازرگانی

تبصره ۲- چنانچه شخص حقوقی، وابسته به دولت یا مأمور به خدمات عمومی باشد، مرجع رسیدگی کننده، کارکنان و مدیران متخلص را علاوه بر جریمه‌های مربوط حسب مورد به یک یا چند مورد از مجازات‌های زیر محکوم می‌کند:

الف- محرومیت یا انفصال مؤقت از خدمات دولتی و عمومی غیردولتی از یک تا پنج سال یا دائم

ب- ممنوعیت از یک یا چند فعالیت شغلی یا اجتماعی برای مدت پنج سال یا دائم

پ- محرومیت از اشتغال به حرفه یا حرفه‌های خاص از یک تا پنج سال

ت- محرومیت از تأسیس شرکت و یا عضویت در هیأت مدیره و مدیرعاملی اشخاص حقوقی از یک تا پنج سال

تبصره ۳- مسؤولیت کیفری شخص حقوقی مانع مجازات مدیر یا مدیران شخص حقوقی نخواهد بود و در صورت نبود شرایط صدر این ماده و عدم انتساب تخلف به شخص حقوقی فقط شخص حقیقی مسؤول خواهد بود.

ماده ۲۲- چنانچه تخلفات موضوع این قانون به طور سازمان یافته انجام گیرد، مرتکبین علاوه بر مجازات‌های مربوط، حسب مورد به انحلال شخص حقوقی یا مصادره تمام یا بخشی از اموال محکوم می‌گردند.

ماده ۲۳- آلوده‌کنندگان و تخریب‌کنندگان عمدى و غیرعمدى خاک اعم از حقیقی و حقوقی مکلف به جبران خسارت وارد و اعاده وضع به حالت سابق می‌باشند.

ماده ۲۴- صادرات خاکهای کشاورزی، جنگلی و مرتعی ممنوع است، مگر با اجازه هیأت وزیران

ماده ۲۵- به تخلفات موضوع این قانون در شعب ویژه سازمان تعزیرات حکومتی رسیدگی می‌شود.

ماده ۲۶- شعب بدوى سازمان تعزیرات حکومتی در موارد زیر شروع به رسیدگی می‌نمایند:

الف - شکایت سازمان یا وزارت

ب - شکایت اشخاص ذی نفع

پ - گزارش اشخاص حقیقی یا حقوقی و یا مراجع انتظامی

تبصره ۱- در صورتی که گزارش از سوی اشخاص حقیقی یا حقوقی و یا مراجع انتظامی به سازمان تعزیرات حکومتی واصل شود، سازمان مذکور همزمان با شروع به رسیدگی یک نسخه از گزارش واصله را به سازمان یا وزارت ارجاع می‌نماید. مرجع مزبور در صورت تأیید، ظرف پانزده روز شکایت خود را به شعبه

مربوط تسلیم می‌نماید و در غیر این صورت نظر کارشناسی خود را دائز بر عدم
وقوع تخلف به شعبه مربوط اعلام می‌نماید.

تبصره ۲- در صورتی که حسب نوع تخلف و علل دیگر، تکمیل شدن تحقیقات
نیاز به زمان بیشتری داشته باشد، سازمان یا وزارت با ذکر دلیل، مراتب را به شعبه
سازمان تعزیرات حکومتی اعلام می‌نماید.

ماده ۲۷- شعب بدوى سازمان تعزیرات حکومتی، برای تشخیص تخلفات
آلودگی و تخریب خاک موضوع این قانون و تعین میزان خسارت وارد، حسب
مورد از کارشناسان سازمان یا وزارت استفاده می‌کنند.

تبصره- در صورت ضرورت یا اعتراض نسبت به نظریه کارشناسی، شعب
سازمان تعزیرات حکومتی می‌توانند مطابق قوانین و مقررات مربوط از نظرات
کارشناسان رسمی استفاده نمایند.

ماده ۲۸- آرای قطعی صادره از شعب تعزیرات حکومتی قابل اعتراض در
دیوان عدالت اداری و سایر مراجع قضائی نمی‌باشد.

ماده ۲۹- ترتیبات رسیدگی از جمله ابلاغ، تشکیل جلسات، واخواهی،
تجدیدنظرخواهی، صدور قرار تأمین و اجرای احکام به موجب مقررات سازمان
تعزیرات حکومتی صورت می‌گیرد.

ماده ۳۰- ضابطه سازمان و وزارت حسب مورد نسبت به کشف تخلفات،
حفظ آثار و علائم و جمع‌آوری ادله وقوع تخلف، شناسایی متخلوف، اجرای
احکام و جلوگیری از آلودگی و تخریب خاک، با رعایت این قانون و سایر
قوانين و مقررات مربوط اقدام می‌کنند.

تبصره - حکم این ماده نافی وظایف و اختیارات سایر ضابطان دادگستری
نمی باشد.

ماده ۳۱ - سازمان صدا و سیما و جمهوری اسلامی ایران و سایر رسانه‌های
دولتی مکلفند برنامه‌های تولیدشده در زمینه آموزش از سوی وزارت و سازمان
در خصوص آگاهی و مقابله با آلودگی و تخریب خاک را در قالبهای گوناگون
رسانه‌ای از جمله برنامه‌های تلویزیونی به صورت رایگان منتشر و پخش نمایند.

ماده ۳۲ - آین نامه اجرائی این قانون ظرف مدت شش ماه از تاریخ لازم الاجراء
شدن این قانون با پیشنهاد مشترک وزارت، سازمان و وزارت دادگستری تهیه و
برای تصویب به هیأت وزیران ارائه می شود.

رئيس جمهور

وزیر جهاد کشاورزی

وزیر دادگستری

بسمه تعالی

هیأت رئیسه محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً، در اجرای آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی و ماده(۴) قانون
تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر معاونت قوانین
درمورد لایحه حفاظت از خاک تقدیم می‌گردد.

معاون قوانین

نظر اداره کل تدوین قوانین

معاون محترم قوانین

احتراماً در اجرای بندهای (۲) و (۴) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر این اداره کل به شرح زیر تقدیم می‌گردد:

۱- ساققه تقدیم:

ماده ۱۳۴ - ■ قبل تقدیم نگردیده است

- ■ در جلسه علنی شماره مورخ تقدیم و در تاریخ در مجلس / کمیسیون (موضوع اصل ۸۵ قانون اساسی) رد شده و اینکه:

■ با تغییر اساسی ■ با نقضای کبی ۵۰ نفر از نمایندگان (مشروط به تصویب مجلس)

■ پیش از انقضای شش ماه ■ بدون تغییر اساسی

■ با نقضای کبی کمتر از ۵۰ نفر از نمایندگان ■ با انقضای شش ماه

مجددآ قابل پیشنهاد به مجلس ■ می‌باشد
■ نمی‌باشد.

۲- در اجرای بند (۲) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور:

■ رعایت شده است.

در لایحه تقدیمی آینه نگارش فانوی و ویرایش ادبی ■ رعایت شده است. (با اعمال نظر کارشناسی)

■ رعایت نشده است، دلایل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

۳- از نظر آینه نامه داخلی مجلس (شکلی):

الف- ماده ۱۳۱-

اول- موضوع و عنوان مشخص ■ دارد
■ ندارد

دوم- دلایل لزوم تهیه و پیشنهاد در مقدمه ■ دارد
■ ندارد

سوم- موادی متناسب با اصل موضوع و عنوان ■ دارد
■ ندارد

ب- ماده ۱۳۶- امضاء مقامات مسؤول را ■ دارد
■ ندارد

ج- ماده ۱۴۲- لایحه تقدیمی دارای ■ یک مرضیع ■ ماده واحد مواجه با ابراد ■ نمی‌باشد
■ است و پیشنهاد آن به عنوان ■ مواد متعدد ■ پیش از یک موضوع

۴- در اجرای بند(۴) ماده(۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵

اول: از نظر قانون اساسی؛

لایحه تقدیمی با قانون اساسی بطور کلی مغایرت ندارد.

دارد، اصل / اصول مغایر و دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می شود.

دوم: از نظر سیاست‌های کلی نظام و سند چشم‌انداز؛

لایحه تقدیمی با سیاست‌های کلی نظام و سند چشم‌انداز مغایرت ندارد.

دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می شود.

سوم: از نظر قانون برنامه؛

لایحه تقدیمی با قانون برنامه مغایرت ندارد.

دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می شود.

چهارم: از نظر آینین‌نامه داخلی مجلس (ماهیت)؛

الف- لایحه تقدیمی با قانون آینین‌نامه داخلی مجلس مغایرت ندارد.

دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می شود.

ب- ماده ۱۴۴- رعایت اصل هفتاد و پنجم قانون اساسی شده است.

نشده است، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می شود.

ج- ماده ۱۸۵- موجب اصلاح با تغییر برنامه مصوب نمی‌شود و نیاز به رأی نهایت‌گران ندارد.

دارد. ۳ می‌شود

تعداد برگ اظهارنظر به ضمیمه تقدیم می شود.

مدیو کل تدوین قوانین

۰- لایحه تقدیمی از حیث پیشگیری از وقوع جرم با بند(۵) اصل(۱۵۶) قانون اساسی مغایرت ندارد.

معاونت اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم قوه قضائیه

نظر اداره کل اسناد و تنقیح قوانین

معاون محترم قوانین

احتراماً در اجرای بندهای (۱) و (۳) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر این اداره کل به شرح زیر تقدیم می‌گردد:

۱- در اجرای بند (۱):

الف- درخصوص لاپهه تقدیمی قوانین متعارض وجود ندارد
 وجود دارد که به شرح ضمیمه تقدیم می‌شود.

ب- درخصوص لاپهه تقدیمی قوانین مرتبط وجود ندارد

وجود دارد که به شرح ضمیمه تقدیم می‌شود.

۲- در اجرای بند (۳):

با عنایت به بررسیهای به عمل آمده قانونگذاری در این موضوع لازم است.
 لازم نیست.

تعداد شش برگ سوابق قانونی و دلایل ضرورت قانونگذاری به ضمیمه تقدیم می‌شود.

مدیر کل اسناد و تنقیح قوانین

سوابق قانونی و دلایل ضرورت قانونگذاری

سوابق قانونی

ردیف	عنوان	تاریخ تصویب	مواد	مرتبه
۱	قانون مدیریت خدمات کشوری	۱۳۸۷/۸/۸	۵	
۲	قانون حفظ نباتات	۱۳۴۷/۰۲/۱۵	کل مواد	
۳	قانون نحوه واگذاری مالکیت و اداره امور شهرکهای صنعتی	۱۳۸۷/۰۲/۳۱	۵	
۴	قانون مدیریت پسماندها	۱۳۸۴/۰۴/۲۰	کل مواد	
۵	قانون اجازه تاسیس آزمایشگاههای تعزیزی خاک و گیاه و آزمایشگاههای تشخیص آفات و بیماریهای گیاهی توسط بخش تعاونی و خصوصی	۱۳۷۱/۰۶/۰۱	کل مواد	

قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۷/۸/۸

ماده ۵ - دستگاه اجرائی : کلیه وزارت‌خانه‌ها، مؤسسات دولتی، مؤسسات یا نهادهای عمومی غیردولتی، شرکت‌های دولتی و کلیه ستگاههایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر و یا تصریح نام است از قبیل شرکت ملی نفت ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، بانک مرکزی، بانکها و سمه‌های دولتی، دستگاه اجرائی نامیده می‌شوند.

قانون حفظ نباتات مصوب ۱۳۴۶/۰۲/۱۵

ماده ۱ - از تاریخ تصویب این قانون سازمان حفظ نباتات وابسته به وزارت کشاورزی تشکیل می‌گردد این سازمان دارای شخصیت حقوقی است و به وسیله یک رئیس به انتخاب وزیر کشاورزی اداره خواهد شد.

تبصره - انتخاب دیگر سازمان به عهده وزیر دارایی است.

ماده ۲ - سازمان حفظ نباتات دارای شورایی است که از اشخاص زیر تشکیل می‌شود :

۱ - وزیر کشاورزی

۲ - معاون فنی وزارت کشاورزی

۳ - معاون وزارت دارایی

۴ - معاون وزارت کشور

۵ - معاون وزارت بهداشت یا یک کارشناس به انتخاب وزیر بهداشت

۶ - رئیس مؤسسه بررسی آفات و بیماری‌های گیاهی

۷ - رئیس سازمان حفظ نباتات

۸ - مدیر عامل بنگاه شیمیایی و سه نفر کارشناس دفع آفات با شخصیتهایی که کار آنها با دفع آفات ارتباط دارد به انتخاب وزیر کشاورزی و وزیر کشاورزی و در غایب او معاون فنی وزارت کشاورزی عهده دار و بایست شورا خواهد بود.

ماده ۳ - شورا جلسات ماهیانه خواهد داشت و در موافق لزوم بر حسب دعوت وزیر کشاورزی یا نفاضای رئیس سازمان جلسه فوق العاده تشکیل خواهد داد.

ماده ۴ - وظایف سازمان حفظ نباتات به شرح زیر است :

الف - مبارزه با آفات و بیماری‌های عمومی نباتات و آفات و بیماری‌های قرنطینه‌ای داخلی به تشخیص شورای حفظ نباتات و تصویب وزارت کشاورزی به هزینه دولت و به طور رایگان.

ب - مشارکت در امر مبارزه با آفات و بیماری‌هایی که جزو آفات عمومی نباتات منظور نشده ولی وزارت کشاورزی مبارزه با آن آفت را ممکنی اعلام کند.

ج - اجرای وظایف که طبق تبصره ماده ۶ و مواد ۷ و ۹ و بندج و در ماده ۱۰ و مواد ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۸ و ۲۱ این قانون به عهده سازمان حفظ نباتات محول گردیده است.

ماده ۵ - وظایف شورا :

۱ - تصویب برنامه کار سالانه سازمان حفظ نباتات کشور.

۲ - تصویب نهرست آفات و بیماری‌های عمومی نباتات و قرنطینه‌ای داخلی.

۳ - تصویب بودجه تفصیلی و اصلاح بودجه سازمان به ميزان احتیار مصوب.

- ۴ - بروزی گزارش های سازمان حفظ نباتات یا اطلاعاتی که از منابع مختلف به دست می آید و اظهار نظر و صدور دستورهای لازم.
- ۵ - انجام وظایفی که طبق مواد ۹ و ۱۰ و ۱۳ و ۲۱ این قانون به عهده شورا محول گردیده است.
- ماده ۶ - هرگاه وزارت کشاورزی به منظور جلوگیری از اشاعه آفات و بیماری های نباتی و انباری اجرای عملیات مبارزه را به طور همگانی برای مدت معین در مناطق ضروری تشخیص دهد مرائب و ابزاری مقتضی به اطلاع عموم خواهد رسانید کلیه شرکتهای تعاونی روستایی و کشاورزان و صاحبان یا مستأجرين مزارع و باغات و دارندگان محصولات کشاورزی موظف به مبارزه طبق دستورات موقوف است نوع و ترتیب سوم و تعویه مبارزه و موقع و طریقه حفاظت از سرمومیت برای انسان و دام و دستورات پهداشتن آن را در هر منطقه به وسائل مقتضی به اطلاع عموم برساند.
- ماده ۷ - در اجرای ماده ۶ این قانون هرگاه کسانی وسائل مقتضی به اطلاع عموم برساند اخبار می دهند و سازمان مکلف است اقدام به مبارزه کند. اگر شخصی به طریق فوق عمل نکند سازمان راسا یا به وسیله شرکت های خصوصی دفع آفات یا اشخاص و یا به هر طریق دیگری که صلاح بداند اقدام به مبارزه نموده و هزینه تمام شده را به اضاله ده در صد آن به وسیله اجرای بیان دستورات موقوف کند.
- تبصره - سازمان حفظ نباتات مجاز است در موقع ضروری در مورد مبارزه همگانی به پیشنهاد شورای حفظ نباتات و تصویب وزیر کشاورزی با مواد و وسائل و لوازم دولتی با کشاورزان و یا غذاران تشریک مساعی کند.
- ماده ۸ - سازمان های خصوصی و دولتی و مؤسسات وابسته به دولت به طور مستقیم یا غیر مستقیم به امر کشت و تهیه و تغذیه محصولات کشاورزی مبادرت می کنند مکلفند در مورد مبارزه با آفات و بیماری های نباتی دستورات فنی سازمان حفظ نباتات را به موقع اجرا گذارند.
- ماده ۹ - وزارت کشاورزی بر حسب پیشنهاد شورای حفظ نباتات مجاز است به منظور جلوگیری از اشاعه آفات و بیماری های نباتی کشت نباتاتی را در هر منطقه از کشور برای مدتی که ضروری بداند ممکن با محدود سازد. در این قبيل موارد سازمان حفظ نباتات مکلف است مرائب را سه ماه قبل از فصل کشت به وسائل مقتضی به اطلاع عموم برساند و صاحبان اشجار و زراعات موظف به اجرا هستند و همچنین سازمان حفظ نباتات مجاز است ورود و خروج محصولات کشاورزی با متفرهات آن را از یک ناحیه به ناحیه دیگر ممکن باشد یا ممکن باشد این را اجرا نکند در مورد زراعات و اشجار آنها طبق بند چ ماده ۱۰ عمل خواهد شد و نسبت به محصولات کشاورزی و متفرهات آن همین جنس به قمع دولت ضبط می شود.
- تبصره - همزمان با اعلام ممنوعیت کشت نوعی محصول وزارت کشاورزی موظف است محصول یا محصولات دیگری را که می تواند چانشین زراعت ممنوع شود به ذارهان معززی کند.
- ماده ۱۰ - در مواردی که به منظور جلوگیری از اشاعه آفات و بیماری های نباتی معلوم کردن محصولات کشاورزی و یا نباتات و اشجار و یا بقایای آنها به پیشنهاد شورای حفظ نباتات و تصویب وزیر کشاورزی ضروری تشخیص داده می شود به ترتیب زیر عمل خواهد شد:
- الف - در مورد زراعات تا ۴ برابر قیمت شخم و بدرا و هزینه تغذیه اداره کشاورزی محل خسارت تعیین و پرداخت خواهد شد.
- ب - در مورد اشجار با نظر یک کمیسیون سه نفری مرکب از نماینده وزارت کشاورزی و یک نظر کارشناس که بر طبق مقررات دادگستری انتخاب می شود و صاحب اشجار یا نماینده او و در صورتی که چند نظر مشاعاً مالک اشجار پاشند یک نظر به نماینده کی آنان خسارت را تعیین می کنند و خسارت به میزان تعیین شده پرداخت خواهد شد.
- ج - معلوم کردن بقایای زراعات و اشجار و محصولات آنوهده به آفات و بیماری های نباتی از طرف کشاورزان و صاحبان مزارع و باغات با اخطار کثیف سازمان حفظ نباتات در مدت تعیین شده لازم الاجرا است.
- د - هر گاه نباتی در مناطق ممنوعه کشت شده پاشد معلوم کردن آن از طرف سازمان حفظ نباتات بدون پرداخت خسارت به عمل می آید.
- تبصره - در صورت استکاف کشاورزان و یا غذاران و صاحبان محصولات کشاورزی از اجرای این ماده مأمورین انتظامی مکلفند حداقل در طرف چهل و هشت ساعت از تاریخ اخطار به ذیفع نسبت به اجرای مقررات این ماده با مأمورین سازمان حفظ نباتات همکاری کنند.
- ماده ۱۱ - وارد کردن پدر - پیاز - قلمه - بیوت - ریشه - میوه - نهال و تخم نباتات و به طور کلی هر گونه نبات و قسمت های نباتی به کشور مستلزم تحصیل بروانه قابلی از وزارت کشاورزی است به اشخاصی که بدون بروانه اجتناس مزبور را وارد کنند اخطار می شود که حداقل در طرف مدت یک ماه به خارج از کشور برگردانند والا با حضور نماینده سازمان حفظ نباتات در گمرک معلوم خواهد شد.
- ماده ۱۲ - نباتات و محصولات کشاورزی یا متفرعات آنها که با بروانه به یکی از مراکز گمرک وارد و در نتیجه رسیدگی معلوم شود که به علت آلودگی به آفات و بیماری های قرنطینه ای به صورت موجود قابل ترخیص نیست در صورتی که به تشخیص وزارت کشاورزی یا گندزاده ای بتوان آفت را از بین برد به هزینه صاحبان آن گندزاده ای شده و سپس اجرازه ترخیص داده خواهد شد در غیر این صورت مرائب از طرف سازمان حفظ نباتات به صاحبان آن اخطار خواهد گردید تا در مدتی که تعیین می شود آنها را از کشور خارج کنند در صورتی که صاحبان کالای مزبور پس از کشور خارج نکنند از طرف سازمان مزبور بدون پرداخت خسارت معلوم خواهد شد. در مورد هزینه های گندزاده ای در صورتی که صاحب کالا تا تاریخ اعلام شده نسبت به پرداخت آن اقدام نکند کالا از طرف سازمان حفظ نباتات پس از گندزاده ای به فروش رسیده و بعد از استفاده

حقوقی دولت و هزینه های مربوط بالی مانده بهام به صاحب آن داده خواهد شد.

ماده ۱۳ - سازمان حفظ نباتات مکلف است برای جلوگیری از مسومیت انسان و دام و زیور عسل دستورات فنی لازم وضع و با تصویب شورای حفظ نباتات آن را ضمن تنظیم دستورالعمل های جامع به اطلاع عموم برساند.

ماده ۱۴ - تشکیل مؤسسات و شرکت های خصوصی دفع آفات منوط به دریافت پروانه از سازمان حفظ نباتات می باشد و سازمان مزبور در این مؤسسات حق نظارت فنی خواهد داشت. صاحبان این مؤسسات و شرکتها موظفند مقرراتی را که از طرف سازمان حفظ نباتات تدوین و توصیه می گردد اجرا کنند والا پروانه آنها لغو خواهد شد.

تبصره ۱ - مؤسسات و شرکت های دفع آفات که قبل از تصویب این قانون تأسیس شده اند تابع مقررات این قانون خواهند بود.

تبصره ۲ - مأمورین انتظامی مکلفند به تقاضای سازمان حفظ نباتات از ادامه فعالیت مؤسسات و شرکت های دفع آفات که ملائق پروانه فوق الذکر می باشند جلوگیری کنند. اجرای این حکم در مورد مؤسسات و شرکت های دفع آفات که قبل از تصویب این قانون تأسیس شده اند شش ماه پس از تاریخ تصویب این قانون خواهد بود.

ماده ۱۵ - شرکتها و مؤسسات خصوصی دفع آفات مشمول تبصره ۱ ماده ۷ اساسنامه بانک کشاورزی ایران می باشند. ماده ۱۶ - وزارت کشاورزی هر سال فهرست آفات و بیماری های عمومی و قرطبینه ای موضوع بند الف ماده ۴ این قانون را پس از تصویب هیأت وزیران به وسائل مقتضی به اطلاع عموم خواهد رسانید.

ماده ۱۷ - ورود و ساخت و تبدیل و پسته بندی و توزیع و صدور کلیه سوم دفع آفات و بیماری های نباتی و هورمون های نباتی و علف کشها محتاج اخذ پروانه از طرف وزارت کشاورزی است.

ماده ۱۸ - فروشنده گان سوم دفع آفات و بیماری های نباتی و هورمون های نباتی مکلفند پروانه از سازمان حفظ نباتات اخذ و با بهایی که سازمان برای مواد مزبور تعیین می کند به فروش برسانند در صورت عدم رعایت عدم رعایت مقررات این ماده طبق تبصره ۴ ماده ۱۴ نسبت به آنان رفتار خواهد شد.

تبصره - در صورتی که سوم دفع آفات و بیماری های نباتی که به معرض فروش گذاشته می شود با مشخصات پروانه تعیین نکند وزارت کشاورزی مکلف به جلوگیری از فروش و ضبط آن خواهد بود.

ماده ۱۹ - وزارت دارالملی مکلف است اعتبارات سازمان حفظ نباتات را به میزان مصوب در بودجه کل کشور به اقساط چهار گانه در ابتدای هر فصل در اختیار سازمان مزبور بگذارد.

ماده ۲۰ - در صورت حمله آفات و بیماری های پیش یتی شده که هزینه آن در بودجه منظور نگردیده نیز وزارت کشاورزی مکلف به مبارزه فوری است و دولت اعتبارات لازم را تأمین خواهد کرد.

ماده ۲۱ - در مواردی که خرید سوم و وسائل و هزینه های مربوط به دفع آفات فوریت داشته باشد رییس سازمان حفظ نباتات متعاز است به تشخیص شورای حفظ نباتات و تصویب وزیر کشاورزی تا مبلغ پنج میلیون ریال بدون رعایت مقررات مناقصه خریداری و مصرف کند.

ماده ۲۲ - به وزیر کشاورزی اجازه داده می شود به مأمورین مبارزه با آفات کمک هزینه صحرابی که مبلغ آن از میزان فوق العاده آنان تجاوز نکند پیردازد.

ماده ۲۳ - در صورتی که خساراتی ناشی از تملل یا عدم رعایت نکات فنی شرکتها یا مؤسسات دفع آفات یا فروشنده گان سوم وارد آید و شاکی به مراجع قضایی مراجعه کند مرأجع قضایی مکلفند به این قبیل شکایات خارج از نویت رسیدگی نکند.

ماده ۲۴ - آین نامه اجرایی این قانون را وزارت کشاورزی طرف مه ماه از تاریخ تصویب تهیه و پس از تصویب دولت به موقع اجرا می گذارد.

ماده ۲۵ - دولت مأمور اجرای این قانون می باشد.

قانون بالا مشتمل بر ۲۵ ماده و ۸ تبصره که در تاریخ روز دوشنبه ۱۵ اسفند ماه ۱۳۴۵ به تصویب مجلس سنا رسیده بود در جلسه روز سه شنبه دوازدهم اردیبهشت ماه پک هزار و سیصد و چهل و شش شمسی به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید.

ریس مجلس شورای اسلامی - مهندس عبدالله ریاضی

قانون نعروه والذاری هالکیت و اداره امور شهرکهای صنعتی مصوب ۱۳۸۷/۰۲/۳۱

ماده ۵ - شرکت شهرکهای صنعتی استان موظف است ضمن ترغیب مالکان و دعوت از آنها مطابق اساسنامه نمونه تهیه شده توسط سازمان صنایع کوچک و شهرکهای صنعتی ایران با رعایت مفاد قانون تعاریت نسبت به تشکیل شرکت خدماتی شهری صنعتی اقدام نماید.

نحوه دعوت و تشکیل مجتمع عمومی شرکت خدماتی و نحوه تعیین هیات مدیره و حد نصاب رسمیت جلسات و سایر موارد در اساسنامه باد شده پیش یتی می شود. ریاست مجتمع عمومی با مدیرعامل و رئیس هیات مدیره شرکت شهرکهای صنعتی استان است.

قانون مدیریت پسمندانها مصوب ۱۳۸۳/۰۲/۲۰

ماده ۱ - جهت تحقیق اصل پنجم (۵۰) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و به منظور حفظ محیط زیست کشور از آثار زیستیار پسمندانها و مدیریت بهینه آنها ، کلیه وزارت خانه ها و سازمانها و مؤسسات و نهادهای دولتی و نهادهای عمومی طبردیتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام می باشد و کلیه شرکتها و مؤسسات و اشخاص حقیقی و حقوقی موظفند مقررات و سیاستهای مقرر در این قانون را رعایت نمایند.

ماده ۲ - عبارات و اصطلاحاتی که در این قانون به کار رفته است دارای معانی زیر می باشد :

الف - سازمان حفاظت محیط زیست.

ب - پسمند: به مواد جامد، مایع و گاز (غیر از فاضلاب) گفته می شود که به طور مستقیم یا غیرمستقیم حاصل از فعالیت انسان بوده و از نظر تولیدکننده زائد تلفی می شود. پسمندها به پنج گروه تقسیم می شوند:

- ۱- پسمند های عادی: به کلیه پسمند هایی گفته می شود که به صورت معمول از فعالیت های روزمره انسانها در شهرها، روستاهای خارج از آنها تولید می شود از قبیل زیاله های خانگی و نخاله های ساختمانی.
- ۲- پسمند های پزشکی (بیمارستانی): به کلیه پسمند هایی عقونی و زیان اور ناشی از بیمارستانها، مرکزهای بهداشتی، درمانی، آزمایشگاه های تشخیص طبی و سایر مرکزهای مشابه گفته می شود. سایر پسمند های خطرناک بیمارستانی از شمول این تعریف خارج است.
- ۳- پسمند های ویژه: به کلیه پسمند هایی گفته می شود که به دلیل بالا بودن حداقل یکی از خواص خطرناک از قبیل سمیت، بیماری زایی، قابلیت انفجار یا اشتعال، خوردنگی و مشابه آن به مرابت و ویژه نیاز داشته باشد و آن دسته از پسمند های پزشکی و نیز بخشی از پسمند های عادی، صنعتی، کشاورزی که نیاز به مدیریت خاص دارند چونه پسمند های ویژه محسوب می شوند.
- ۴- پسمند های کشاورزی: به پسمند های ناشی از فعالیت های تولیدی در بخش کشاورزی گفته می شود از قبیل فضولات، لاشه حیوانات (دام، طیور و آبزیان) محصولات کشاورزی فاسد یا غیر قابل مصرف.
- ۵- پسمند های صنعتی: به کلیه پسمند های ناشی از فعالیت های صنعتی و معدنی و پسمند های پالایشگاهی صنایع گاز، نفت و پتروشیمی و تپروگاهی و امثال آن گفته می شود از قبیل براده ها، سریزها و لجن های صنعتی.

ج - مدیریت اجرایی پسمند: شخصیت حقیقی یا حقوقی است که مسؤول برنامه ریزی، ساماندهی، مرابت و عملیات اجرایی مربوط به تولید، جمع اوری، ذخیره سازی، جداسازی، حمل و نقل، بازیافت، پردازش و دفع پسمند ها و همچنین آموزش و اطلاع رسانی در این زمینه می باشد.

- ۱- دفع: کلیه روش های از بین بردن یا کاهش خطرات ناشی از پسمند ها از قبیل بازیافت، دفن بهداشتی، زیاله سوزی.
- ۲- پردازش: کلیه فرآیندهای مکانیکی، شیمیایی، بیولوژیکی که منجر به تسهیل در عملیات دفع گردد.
- ۳- مظنو از آلدگی همان تعریف مقرر در ماده (۹) قانون حفاظت و بهدازی محیط زیست - مصوب ۱۴۰۳/۲/۲۸ است.

تصویر ۱ - پسمند های پزشکی و ویژه بخشی از پسمند های عادی، صنعتی و کشاورزی که نیاز به مدیریت خاص دارند، جزو پسمند های ویژه محسوب می شوند.

تصویر ۲ - لهرست پسمند های ویژه از طرف سازمان، با همکاری دستگاه های ذی ربط تعین و به تصویب شورای عالی حفاظت محیط زیست خواهد رسید.

تصویر ۳ - پسمند های ویژه پرتوزا تابع فواین و مقررات مربوط به خود می باشد.

تضمیمه ۱ - لجن های حاصل از تصفیه فاضلاب های شهری و تخلیه چاهه های جذبی فاضلاب خانگی در صورتی که خشک با کم رطوبت باشد، در دسته پسمند های عادی قرار خواهد گرفت.

ماده ۳ - مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران موظف است با همکاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سایر دستگاه های اجرایی حسب مورد، استاندارد کیفیت و بهداشت محصولات و مواد بازیافتی و استفاده های مجاز آنها را نهیه نماید.

ماده ۴ - دستگاه های اجرایی ذی ربط موظفند جهت بازیافت و دفع پسمند ها تدبیر لازم را به ترتیبی که در این نامه های اجرایی این قانون مشخص خواهد شد، اتخاذ نمایند. این نامه اجرایی مذکور می باشند در برگیرنده موارد زیر نیز باشد:

- ۱- مقررات تنظیم شده موجب گردد تا تولید و مصرف، پسمند کمتری ایجاد نماید.
- ۲- تسهیلات لازم برای تولید و مصرف کالاهایی که بازیافت آنها سهل تر است، فراهم شود و تولید و واردات محصولاتی که دفع و بازیافت پسمند آنها مشکل تر است، محدود شود.
- ۳- تدبیری اتخاذ شود که استفاده از مواد اولیه بازیافتی در تولید گسترش یابد.
- ۴- مسؤولیت تأمین و پرداخت بخشی از هزینه های بازیافت بر عهده تولیدکننده کان محصولات قرار گیرد.
- ۵- مدیریت های اجرایی پسمند ها موظفند بر اساس معیارها و ضوابط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ترتیب اتخاذ نمایند تا ملامت، بهداشت و ایمنی عوامل اجرایی تحت نظرات آنها تأمین و تضمیم شود.

ماده ۶ - سازمان صندا و سیمای جمهوری اسلامی ایران و سایر رسانه هایی که نقش اطلاع رسانی دارند و همچنین دستگاه های آموزشی و فرهنگی موظفند جهت اطلاع رسانی و آموزش، جداسازی صحیح، جمع اوری و بازیافت پسمند ها اقدام و بازمانها و مسؤولین مربوط همکاری نمایند.

تصویر - وزارت خانه های جهاد کشاورزی، صنایع و معدن، کشور و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به منظور کاهش پسمند های کشاورزی، موظفند نسبت به اطلاع رسانی و آموزش رسانی و تولیدکننده کان اقدام لازم را به عمل آورند.

ماده ۷ - مدیریت اجرایی کلیه پسمند ها غیر از صنعتی و ویژه در شهرها و روستاهای خارج از شهرداری ها و دهیاری ها و در خارج از حوزه و وظایف شهرداری ها و دهیاری ها به عهده بخشاری ها می باشد. مدیریت اجرایی پسمند های صنعتی و ویژه به عهده تولیدکننده خواهد بود. در صورت تبدیل آن به پسمند عادی به عهده شهرداری ها، دهیاری ها و بخشاری ها خواهد بود.

تصویر - مدیریت های اجرایی می توانند تمام یا بخشی از عملیات مربوط به جمع اوری، جداسازی و دفع پسمند ها را به

اشخاص حقیقی و حقوقی و اگذار نمایند.

ماده ۸ - مدیریت اجرایی می تواند هزینه های مدیریت پسمند را از تولید کننده پسمند با تعرفه ای که طبق دستورالعمل وزارت کشور توسط شوراهای اسلامی بر حسب نوع پسمند تعیین می شود، دریافت نموده و فقط صرف هزینه های مدیریت پسمند نماید.

ماده ۹ - وزارت کشور با هماهنگی سازمان موظف است برنامه ریزی و تابیر لازم برای جداسازی پسمندی های هادی را به عمل آورده و برنامه زمان بندی آن را تدوین نماید. مدیریت های اجرایی متدرج در ماده (۷) این قانون موظفند در چارچوب برنامه فوق و در مهلتی که در آین نامه اجرایی این قانون پیش یافته می شود، کلیه پسمندی های هادی را به صورت تکنیک شده جمع اوری، بازیافت یا دفن نمایند.

ماده ۱۰ - وزارت کشور موظف است در اجرای وظایف متدرج در آین نامه اجرایی این قانون ظرف مدت شش ماه پس از تصویب این قانون، نسبت به نهیه دستورالعمل تشکیلات و سامان دهی مدیریت اجرایی پسمندی ها در شهرداریها، دهیاری ها و بخشداری ها اقدام نماید.

ماده ۱۱ - سازمان موظف است با همکاری وزارت توانه های بهداشت، درمان و آموزش پژوهشکی (درمورد پسمندی های پژوهشکی)، صنایع و معادن، نیرو و نفت (درمورد پسمندی های صنعتی و معدنی)، جهاد کشاورزی (درمورد پسمندی های کشاورزی) ضوابط و روشهای مربوط به مدیریت اجرایی پسمندی ها را تدوین و در شورای عالی حفاظت محیط زیست به تصویب برساند. وزارت توانه های مذکور مسؤول نظارت بر اجرای ضوابط و روشهای مصوب هستند.

ماده ۱۲ - محل های دفن پسمندی ها براساس ضوابط زیست محیطی توسط وزارت کشور با هماهنگی سازمان و وزارت جهاد کشاورزی تعیین خواهد شد.

تبصره ۱ - شورای عالی شهرسازی و مصاری موظف است در طرحهای ناجهه ای جامع، مناطق مناسبی را برای دفع پسمندی ها در نظر بگیرد.

تبصره ۲ - وزارت کشور موظف است اعتبارات، تسهیلات و امکانات لازم را جهت ایجاد و بهره برداری از محل های دفع پسمندی ها رأساً یا توسط بخش خصوصی فراهم نماید.

ماده ۱۳ - مخلوط کردن پسمندی های پژوهشکی با سایر پسمندی ها و تخلیه و پخش آنها در محیط و یا فروش، استفاده و بازیافت این نوع پسمندی ها منتعه است.

ماده ۱۴ - نقل و انتقال برون مرزی پسمندی های ویژه تابع مقررات کنوانسیون بازیل و با نظارت مرجع ملی کنوانسیون خواهد بود. نقل و انتقال درون مرزی پسمندی های ویژه تابع آئین نامه اجرایی مصوب هیات وزیران خواهد بود.

ماده ۱۵ - تولید کنندگان آن دسته از پسمندی هایی که دارای یکی از ویژگی های پسمندی های ویژه نیز می باشند، موظفند با بهبود سازی فرآیند و بازیابی، پسمندی های خود را به حداقل برسانند و درموردی که حدود مجاز در آین نامه اجرایی این قانون پیش یافته شده است، در حد مجاز نگهداشند.

ماده ۱۶ - نگهداری، مخلوط کردن، جمع اوری، حمل و نقل، خرد و فروش، دفع، صدور و تخلیه پسمندی ها در محیط بر طبق مقررات این قانون و آئین نامه اجرایی آن خواهد بود. در غیر این صورت اشخاص مختلف به حکم مراجع قضایی به جزای نقدی در بار اول برای پسمندی هایی که دارای از پانصد هزار (۵۰۰.۰۰۰) ریال تا یکصد میلیون (۱۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال و بار ای سایر پسمندی ها از دو میلیون (۲.۰۰۰.۰۰۰) ریال تا یکصد میلیون (۱۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال و در صورت تکرار، هر بار به دو برابر مجازات قبلی در این ماده محکوم می شوند. مختلفین از حکم ماده (۱۳) به جزای نقدی از دو میلیون (۲۰۰.۰۰۰) ریال تا یکصد میلیون (۱۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال و در صورت تکرار به دو برابر حداقل مجازات و در صورت تکرار مجدد هر بار به دو برابر مجازات پار قبل محکوم می شوند.

ماده ۱۷ - مختلفین از حکم ماده (۱۴) این قانون موظفند پسمندی های مشمول کنوانسیون بازیل را به کشور مبدأ اعاده و یا در صورت امکان محدود کردن در داخل تحت نظارت و طبق نظر سازمان (مرجع ملی کنوانسیون مذکور در ایران) با هزینه خود به تحویل مناسب دفع نمایند. در غیر این صورت به مجازات هایی مقرر در ماده (۱۶) محکوم خواهند شد.

ماده ۱۸ - در شرایطی که آسودگی، خطر فوری برای محیط و انسان دارد، با اختصار سازمان و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پژوهشکی، مختلفین و حاملین آسودگی موظفند فوراً اقداماتی را که منجر به بروز آسودگی و تخریب محیط زیست می شود متوقف نموده و بلاقاصله مبادرت به رفع آسودگی و پاکسازی محیط نمایند. در صورت استنکاف، مرجع قضایی خارج از توقیت به موضوع رسیدگی و مختلفین و عاملین را علاوه بر پرداخت جریمه تعیین شده ملزم به رفع آسودگی و پاکسازی خواهند شد.

ماده ۱۹ - در تمام جرایم ارتکابی مذکور، مرجع قضایی مرتكبین را علاوه بر پرداخت جریمه به نفع صندوق دولت، به پرداخت خسارت به اشخاص و یا جراین خسارت واردہ بنا به درخواست دستگاه مسؤول محکوم خواهد شد.

ماده ۲۰ - خودروهای تخلیه کننده پسمند در اماکن غیر مجاز، علاوه بر مجازات های مذکور، به یک تا ده هفته توقیف محکوم خواهند شد.

تبصره - در صورتی که محل تخلیه، معابر عمومی، شهری و بین شهری باشد، به حداقل میزان توقیف محکوم می شوند.

ماده ۲۱ - در آمد حاصل از جرایم این قانون به حساب خزانه داری کل کشور واریز و همه ساله معادل وجوده واریزی از محل اعتبارات ردیف خاصی که در قوانین بودجه سنتواری پیش یافته می شود، در اختیار دستگاههایی که در آئین نامه اجرایی این قانون تعیین خواهند شد، قرار خواهد گرفت تا صرف آموزش، فرهنگ سازی، اطلاع رسانی و رفع آسودگی ناشی از پسمندی ها، حفاظت از محیط زیست و تأمین امکانات لازم در جهت اجرای این قانون گردد.

ماده ۲۲ - آئین نامه اجرایی این قانون توسط سازمان با همکاری وزارت کشور و سایر دستگاههای اجرایی ذی ربط حداقل

ظرف مدت شش ماه تهیه و به تصویب هیات وزیران می‌رسد.

ماده ۲۳ - نظارت و مسؤولیت حسن اجرای این قانون بر عهده سازمان می‌باشد.

قانون فوق مشتمل بر پیش و سه ماده و نه تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ پیش از دی بهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۳/۳/۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده است. رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حداد عادل

قانون اجازه تأسیس آزمایشگاههای تشخیص آفات و بیماریهای کیاهی توسعه بخش تعاونی و خصوصی مصوب ۱۴۷۱/۰۶/۱۳

ماده واحد - به وزارت کشاورزی اجازه داده می‌شود در مواردی که تأسیس آزمایشگاههای خاکشناسی و تجزیه خاک و گیاه و آزمایشگاههای تشخیص آفات و بیماریهای گیاهی را ضروری بداند، مجوز تأسیس و فعالیت اینگونه آزمایشگاهها را پرای مقاضیان بخش تعاونی و خصوصی صادر نماید، نوع و مقدار نهاده‌های کشاورزی مربوط بر اساس تابع این آزمایشگاهها توسعه مراکز ترویج و تحقیقات وزارت کشاورزی تعیین می‌گردد.

تبصره ۱ - هر کس بدون داشتن مجوز ثبت به تأسیس آزمایشگاههای موضوع این قانون اقدام نماید علاوه بر تعطیل آزمایشگاه به پرداخت جزای نقدی از یک میلیون ریال تا ده میلیون ریال با حکم محاکم قضایی محکوم خواهد شد.

تبصره ۲ - آئین نامه اجرایی این قانون مشتمل بر شرایط دریافت مجوز تأسیس و یا ادامه کار و ضوابط مربوط به فعالیت و تعیین تعرفه‌ها و نحوه نظارت بر آزمایشگاههای موضوع این قانون مقررات مربوط به مختلفین و لغو مجوز فعالیت و سایر موارد ضروری توسعه وزارت کشاورزی تهیه و به تصویب هیات وزیران می‌رسد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحد و دو تبصره در جلسه روز یکشنبه مورخ اول شهریور ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و یک مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۱/۷/۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی اکبر ناطق نوری

اداره قوانین دایره چاپ و نوزیع